

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Når man hører hr. Jacob Bukstis kommentar til det her, får man umiddelbart fornemmelsen af, at han udelukkende betragter det som militære forhold. Det, der er specielt ved den her sag, er jo rent faktisk, at den militære efterretning går ind og aflytter civil kommunikation, således at man faktisk går ind og berører nogle vitale civile interesser.

Det var lettere, dengang skæg og briller alene var rettet mod militæret, men nu er de faktisk også rettet mod civil kommunikation. Det gør, at der er brug for nogle helt andre tiltag. Det er ikke kun at se på den parlamentariske kommunikation, men at se på noget helt andet. Kryptering er en af delene, og jeg noterede mig, at hr. Jacob Buksti gerne vil støtte kryptering, men det er også nødvendigt at gå ind og se på de krav, som politiet stiller.

Det er at stikke os blå i øjnene at sige, at det er tilstrækkeligt med en dommerkendelse, for den øvelse, der foregår rundt omkring, er rent faktisk, at politiet på internationalt niveau begynder at stille krav til udstyret om, at det skal kunne aflyttes. Og der er ingen sikkerhed for, at de krav ikke medfører, at der også generelt kan aflyttes.

Så derfor er den anden pind nødvendig, nemlig at vi faktisk stiller krav om, at politiet ikke kræver, at udstyr generelt kan aflyttes, eller kræver ekstra porte til Windows og lign.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Keld Albrechtsen fandt det ubegribeligt, at vi ikke kan støtte ønsket om en redegørelse.

Nu skal jeg jo ikke gøre mig forestillinger om hr. Keld Albrechtsens begrebsevne, men jeg mener faktisk, at jeg sagde hvorfor. Jeg sagde, at sådan en redegørelse har nogle af os allerede fået. Det er sådan, at redegørelsen er givet af forsvarsministeren og justitsministeren til det parlamentariske udvalg, som er nedsat til at føre kontrol med efterretningstjenesterne. Jeg har ikke noget som helst grundlag for at drage den redegørelse i tvivl. Den var på punkter ganske overordentlig detaljeret, også på forespørgsler fra især SF's formand, som deltog i det pågældende møde.

Det, man må gøre opmærksom på, er, at det her drejer sig om forhold, som vi netop – også her i Folketinget, med et stort, bredt flertal – har vedtaget, nemlig at kontrollen af hensyn til re-

spekten for efterretningstjenestens virksomhed må foregå i fortrolighed.

Hvis det er sådan, at man med en redegørelse bryder det princip, så har man efter min mening ikke nogen effektiv efterretningstjeneste, og det ønsker vi man skal have.

Hvad angår udstyret på Aflandshage og andre steder, bliver man nødt til at acceptere, at siden slutningen af Anden Verdenskrig har Forsvarets Efterretningstjeneste foretaget aflytning af elektronisk kommunikation. Og det, det drejer sig om, er, at elektronisk kommunikation bliver mere og mere avanceret. Man kan jo bl.a. høre i dagens radioavisere på baggrund af forskningsministerens udspil om IT, at for at kunne lytte med, hvis det er det, det drejer sig om, kræves der et mere avanceret udstyr.

Og endelig – og det er også til hr. Knud Erik Hansen – har jeg intet som helst grundlag for at betvivle, at de oplysninger, vi har fået om, at de mekanismer, de systemer, man har indsat i de danske systemer, sorterer al kommunikation fra, som vedrører danske personer på dansk territorium.

Men det afgørende er, hvordan og hvorledes man udøver en jurisdiktion i forhold til apparatur, i forhold til aktører, som ikke opererer på dansk grund. Det er det, som det hele handler om.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu synes jeg, det er helt urimeligt, at hr. Jacob Buksti forsøger at tage SF's formand til indtægt for noget, hvor han er bundet på hænder og fødder af en skærpet tavshedspligt. Og vi andre har ingen mulighed for at vide, hvad det eventuelt måtte være, som ministrene har fortalt i dette kontaktudvalg. Folketinget som helhed har ingen mulighed for at bedømme det. Offentligheden har ingen mulighed for at bedømme det.

Min påstand er, indtil forsvarsministeren kan komme her og dokumentere det modsatte, at det udstyr, som efterretningstjenesten råder over bl.a. på Aflandshage, altså er af en sådan teknisk karakter, at der foregår automatisk aflytning, også af kommunikation, som er omfattet af retsplejelovens bestemmelser. Og jeg tror ikke på, at der finder sådan en samlebåndsudstedelse sted af de nødvendige dommerkendelser.

Så vil jeg godt spørge hr. Jacob Buksti: Hvad med de aftaler, som Danmark har med andre